

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.4. Incarnatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

turrit? vindicias actionemque de REPETUNDIS. Nunc quidem clamare non audet *vanitati subiecta non volens*; ingemiscit tamen expectans tempus illud *restitutionis omnium*. O tempus! ô restitutionem, sed seram, & ex quâ sequitur destitutio omnium!

§. 4. *Incarnatio.*

Finem media consequuntur, majora fine. Aureo enim, ut ajunt, piscatus est hamo. Opipigneravit pro servo filium, pro extraneo seipsum, plus dedit quàm promisit. In summâ, ut homo fieret Deus, miraculo longè majore factus est Deus homo. Miscentur itaque ima summis. *Magus in terrâ calum videt, in calo terram; hominem in Deo, in homine Deum.* [Chrysologus.] Fit eadem & virgo & mater; idem & creator & creatura, causa suiipsum. Denique *cogit se in infantem Deus*, [S. Zeno.] in servum dominus, in reum Judex: principium habet in tempore æternus, finem infinitus, mortem immortalis, modum immensus, membra mea, misericordiam meam misericors deus. *Dum medium*, inquit, *silentium tenerent omnia*, nimirum præ tanti stupore sacramenti, *omnipotens sermo tuus à regalibus sedibus venit*. Qualis autem & unde? & quò? à præsepî ad crucem.

O fides! ô amor! ô furor! uter insanit? Deus an reus? uterque: & Deus & reus; sed Deus magis. *Stultum* tamen hoc *Dei sapientius omnibus hominibus* Stratagema est. Vincimus Imperatoris morte. Tibi nascitur, tibi moritur, tibi resurgit, tibi triumphatis hostibus victor in cælum ascendit. Quid dicam amplius? hoc uno omnia tua sunt, & Angeli, & Deus ipse; & quod caput est, tu tuus, tu Dei. Postremò tale beneficium est, ut in ejus comparatione cetera non parva, sed nulla sint. *Mons igneus, & major incomparabiliter, quàm si totus mundus arderet.* [Guilielm. Paris.] Et tu, ô Christiane, novus rubus tanto ab igne non ardes? O salamandram! ô viperam! ille vagiens in cunis, ille pendens Virginis ab ulnis, pannis obligatur tuis. Quid dico? membris obligatur tuis, & jam suis. Quid iterum dico? ille pendens crucis ab ulmo, non pannis sed pœnis obligatur tuis, & jam suis; clavis affigitur, spinis coronatur, flagellis occiditur, sputis conspuitur, *opprobrium hominum & abjectio plebis*; & tu myrto redimitus & rosâ, opobalsamum spiras? ille è tanto rege pastor, è tanto pastore agnus, nascitur in stabulo, moritur in patibulo; & tu pastori tigris, agno lupo occurris

in mundo ? O miserum te, ô detestandum, si nihil amas! ô detestabiliorem multò magis, si quid præter Deum amas, tot modis, tantòque merito tuum! Amice, ad quid venisti? non dico in hortum, sed in hunc mundum? & si tu nescis finem tuum; pete finem Dei. ad quid amicus venit? ut viveret, ut moreretur tibi; & tu vivis, tu moreris alteri. Tu Christianus? tu frater? tu filius? O monstrum è monstro! sed ô antidotum è veneno! sic, sic serpentem serpente curamus, dum horror est.

S. s. *Justificatio.*

Illo è fonte flumen immensum in quatuor orbis partes undique manavit, atque ut pro incolumitate corporis creationi conservatio, ita pro salute animæ redemptioni JUSTIFICATIO respondet. Quotidie nascitur Deus, non jam in Virgine, sed in adulterâ quoque. Hic supremus admiranda transformationis apex, ut non de homine tantùm fiat Deus; sed de peccatore etiam *mutatione omnium maximâ*, ut ait Theodoretus. Ibi enim Deus factus est reus; hîc contrâ reus factus est Deus. Ibi semel durat, & in uno; hîc quotidie & in omnibus. Ibi gratia sanguine stetit & morte; hîc tribus